

PRAŠYMAS

NACIONALINĖS ŠEIMŲ IR TĖVŲ ASOCIACIJOS TARYBAI

NŠTA

Organizacijos pavadinimas

Organizacijos juridinio asmens kodas

Organizacijos atstovo vardas ir pavardė

ORGANIZACIJOS DUOMENYS

Adresas _____

El. pašto adresas _____

Telefonas _____

ĮGALIOTO ATSTOVO NŠTA KONTAKTAI

Vardas pavardė _____

Adresas _____

El. pašto adresas _____

Telefonas _____

INFORMACIJA APIE ORGANIZACIJĄ

Kokie organizacijos tikslai, veiklos kryptys, atstovaujimų žmonių skaičius

Prašome aukščiau nurodytą organizaciją priimti į Nacionalinės šeimų ir tėvų asociacijos narius. Susipažinome su asociacijos veiklos principais (idėjomis), jiems pritariame ir įsipareigojame jų laikytis.

Užpildymo data _____ m. _____ mėn. _____ d. Parašas _____

Siekdama savo tikslų Asociacija ir nariai savo veikloje remiasi šiais principais:

1.1. Šeimos misija. Šeima remiasi laisvanoriškai vyro ir moters sudaryta ir viešai išreikšta santuoka, kuri suriša visam gyvenimui ir yra atvira gyvybės perteikimui. Santuoka yra natūrali institucija, kuriai išimtinai patikima gyvybės perdavimo misija. Šeima, natūrali visuomenė, egzistuoja pirmiau nei valstybė ar kokia kita bendruomenė ir turi jai būdingas teises, kurios yra nenusavinamos. Šeima yra daugiau negu vien teisinis, visuomeninis ir ekonominis vienetas, tai – meilės ir solidarumo bendruomenė, unikaliai suderinta mokyti ir perduoti kultūrinėms, etinėms, visuomeninėms, dvasinėms bei religinėms vertybėms, kurios yra esminės jos narių ir visuomenės vystymuisi ir gerovei. Abu sutuoktiniai, vienas kitą papildydami, kaip vyras ir moteris, turi vienodą orumą ir lygias santuokines teises.

1.2. Šeima visuomenėje. Visuomenė, ypač valstybė ir tarptautinės organizacijos, privalo globoti šeimą politinio, ekonominio, visuomeninio ir teisinio pobūdžio priemonėmis, kurių tikslas stiprinti šeimos vienybę ir patvarumą, kad ji galėtų atlikti savo specifinę funkciją. Institucinės santuokos reikšmė turėtų būti remiama valstybės. Nesantuokinių šeimų būklė neturi būti prilyginama sutuoktinių porai. Šeima turi teisę tikėtis, kad visuomeninės komunikacijos priemonės bus teigiami visuomenės kūrimo įrankiai ir stiprins pagrindines šeimos vertybes. Kartu šeima turi teisę būti atitinkamai apsaugota, ypač jos jauniausiųjų narių atžvilgiu, nuo neigiamų padarinių ir piktnaudžiavimo masinės informacijos priemonėmis. Visuomenės valdžia privalo gerbti ir puoselėti kiekvienos šeimos orumą, teisėtą nepriklausomybę, privatumą (intymumą), neliečiamybę ir patvarumą. Šeimos turi teisę į tokią socialinę ir ekonominę santvarką, kurioje darbo organizavimas suteikia nariams galimybę gyventi kartu ir nekliudo šeimos vienybei, gerovei, sveikatai ir patvarumui, taip pat suteikia sveiko poilsio galimybę. Motinos darbas namuose turi būti pripažįstamas ir gerbiamas dėl jo vertės šeimai ir visuomenei.

1.3. Vaikai šeimoje. Šeima turi teisę į visuomenės pagalbą gimdyti ir auginti vaikus. Sutuoktinių poros, turinčios didelę šeimą, turi teisę į reikalingą pagalbą ir neturi patirti diskriminavimo. Žmogaus gyvybė turi būti absoliučiai gerbiama ir ginama nuo pradėjimo momento. Pagarba žmogaus orumui neleidžia jokių bandomųjų manipuliacijų su žmogaus embrionu ar jo eksploatavimo. Visokios intervencijos žmogaus asmens genetinio palikimo atžvilgiu, nukreiptos ne į anomalijų taisymą, tolygios kūno neliečiamumo teisės pažeidimui ir prieštarauja šeimos gerovei. Vaikai, tiek prieš, tiek po gimimo, turi teisę į ypatingą gynimą ir pagalbą, lygiai kaip jų motinos nėštumo metu ir deramu pogimdyminiu laikotarpiu. Visi vaikai, ar jie gimę santuokoje, ar ne, turi vienodą teisę į visuomeninę apsaugą, būtiną jų asmeniniam vystymuisi. Našlaičiai arba vaikai, netekę savo tėvų ar globėjų, privalo būti ypatingai globjami visuomenės. Valstybė globos ir įvaikinimo atžvilgiu privalo išleisti įstatymų, skatinančių tam tinkamas šeimoms priimti į savo namus vaikus, kuriems reikalinga nuolatinė arba laikina globa. Šie įstatymai savo ruožtu privalo gerbti natūralias tėvų teises.

1.4. Tėvų pareigos ir teisės. Kadangi tėvai suteikė savo vaikams gyvybę, jie turi pradinę, pirminę ir neatimamą teisę juos auklėti; taigi jie turi būti pripažinti pirmaisiais ir svarbiausiais savo vaikų auklėtojais. Tėvai turi teisę auklėti savo vaikus pagal savo moralinius ir religinius įsitikinimus, kreipdami dėmesį į kultūrinę šeimos tradicijas, puoselėjančias vaiko gerovę ir orumą; jie taip pat turėtų iš visuomenės gauti būtiną pagalbą ir paramą, kad galėtų tinkamai atlikti auklėjimo vaidmenį. Tėvai turi teisę laisvai pasirinkti mokyklą ar kitas priemones, reikalingas jų vaikų švietimui. Valstybinė valdžia privalo užtikrinti, kad valstybės parama būtų taip paskirstyta, jog tėvai galėtų tikrai laisvai pasinaudoti šia teise, nepatirdami neteisėtų sunkumų. Tėvai neturi patirti papildomų tiesioginių ar netiesioginių išlaidų, kurios paneigtų arba neteisėtai apribotų naudojamą šia laisve. Tėvai turi teisę nevaržomai nuspręsti, kad jų vaikai neprivalėtų lankyti pamokų, kurios neatitinka jų (t.y. tėvų) moralinių ir religinių įsitikinimų. Pirminė tėvų teisė auklėti savo vaikus turi būti remiama visapusiško tėvų, mokytojų ir mokyklos vadovybės bendradarbiavimo. Piliečiai privalo turėti balsą, nustatant mokyklos darbą, auklėjimo programų formulavimą ir įgyvendinimą.

1.5. Religinis šeimos gyvenimas. Kiekviena šeima turi teisę laisvai gyventi savo šeimyninį religinį gyvenimą, vadovaujant tėvams, lygiai kaip ir teisę viešai išpažinti ir propaguoti tikėjimą, dalyvauti pamaldose ir laisvai pasirinktose religinio švietimo programose, nepatirdama jokio diskriminavimo.

Susipažinome su šiais asociacijos veiklos principais (idėjomis) ir jiems pritariame.

Data, ORGANIZACIJOS vadovo vardas, pavardė, parašas